

Teza:

Podstawą do obciążania obwinionej kosztami postępowania dyscyplinarnego umorzonego z powodu przedawnienia karalności jest przyczynienie się obwinionej do przedawnienia, co powinno podlegać analizie sądu z uwzględnieniem całokształtu okoliczności. W omawianym przypadku Sąd nie dopatrył się podstaw do stwierdzenia, że obwiniona przyczyniła się do przedawnienia, nie ma więc podstaw do obciążenia jej kosztami postępowania dyscyplinarnego.

WO-181/22

POSTANOWIENIE
z dnia 11 stycznia 2023 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWSD Karolina Szał /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Tomasz Jankowski
SWSD Paweł Libertowski

Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Michała Jasiaka

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2023 r. na rozprawie

sprawy radcy prawnego E. G. wpisanej na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgową Izby Radców Prawnych (...),

z powodu zażalenia obwinionej dotyczącego punktu II Orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgową Izby Radców Prawnych z dnia 19 maja 2022 r., w sprawie o sygn. akt jako D-23/22

postanawia:

zmienia pkt II Orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgową Izby Radców Prawnych z dnia 19 maja 2022 r., w sprawie oznaczonej jako D-23/22 w ten sposób, że kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w kwocie

1.800,00 (słownie: jeden tysiąc osiemset) zł obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 19 maja 2022 r., w sprawie oznaczonej jako D-23/22, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP umorzył postępowanie w sprawie radcy prawnego E. G. z uwagi na przedawnienie karalności przewinienia dyscyplinarnego, w pkt II Sąd zasądził od r.pr. E.G. na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych kwotę 3000 zł tytułem kosztów postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym OIRP .

Postanowienie to zaskarżyła Obwiniona w zakresie pkt II dotyczącego zasądzenia kosztów postępowania dyscyplinarnego zarzucając sądowi I instancji obrazę przepisów postępowania tj.:

- Art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych poprzez jego błędne zastosowanie i zasądzenie od obwinionej kosztów postępowania w sytuacji umorzenia postępowania,
- Art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych w zw. z uchwałą KRRP z dnia 20 marca 2015 r. poprzez ustalenie kosztów postępowania dyscyplinarnego na poziomie 3000 zł pomimo, iż jest ona nieadekwatna do ilości i czasochłonności czynności procesowych, ilości rozpraw i posiedzeń oraz rodzaju i stopnia złożoności sprawy,
- Art. 632a§1 kpk poprzez jego błędne zastosowanie jednocześnie nie wykazując w uzasadnieniu orzeczenia sytuacji stanowiących wyjątkowe wypadki dające możliwość zastosowania tego przepisu

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie orzeczenia w zaskarżonej części tj. co do pkt. II orzeczenia w zakresie kosztów postępowania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy obwinionego okazało się zasadne.

Należy zwrócić uwagę na regulację art. 70⁶ Ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych regulującą materię kosztów postępowania dyscyplinarnego. Stanowi on m.in., że koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany a w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. W pozostałych przypadkach koszty dochodzenia i postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym pokrywa właściwa Okręgowa Izba Radców Prawnych, a koszty postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym - Krajowa Izba Radców Prawnych.

Zgodnie z treścią art. 632a kpk w wyjątkowych wypadkach, w razie umorzenia postępowania, sąd może orzec, że koszty procesu ponosi w całości lub w części oskarżony, a w sprawach z oskarżenia prywatnego oskarżony lub Skarb Państwa. Przepisy prawne ani poglądy doktryny dotyczące art. 632a kpk nie precyzują "wyjątkowych wypadków" które mogłyby być podstawą do zasądzenia kosztów procesu na podstawie tego przepisu. Trudno byłoby wskazać zamknięty katalog przyczyn umorzenia postępowania, który byłby podstawą zastosowania rozstrzygnięcia o kosztach na podstawie komentowanego przepisu. Gdyby taka była intencja ustawodawcy, to niewątpliwie wskazałby, jakie przesłanki umorzenia, przy uwzględnieniu "wyjątkowych sytuacji", pozwalają na obciążenie kosztami oskarżonego, zaś w sprawach z oskarżenia prywatnego oskarżonego lub Skarb Państwa. Pamiętać jednak należy, że orzeczenia sądu dotyczące omawianych rozstrzygnięć, odnośnie do kosztów procesu, powinny mieć wyjątkowy charakter. Wydaje się, że przede wszystkim ocenie sądu powinno podlegać, czy umorzenie postępowania było niezależne od oskarżyciela oraz w jakim stopniu do takiego rozstrzygnięcia przyczyniła się postawa oskarżonego. Zasadne byłoby też, aby w bardzo zbliżonych sytuacjach były podobne orzeczenia w zakresie kosztów, niezależnie od tego, czy postępowanie toczy się w sprawach z oskarżenia publicznego czy też prywatnego. Nielogiczne byłoby, gdyby umorzenie postępowania na tej samej podstawie i w takich samych okolicznościach, mogących mieć wpływ na zastosowanie komentowanego przepisu, wywoływało inne skutki odnośnie do kosztów tylko z uwagi na tryb, w jakim postępowanie się toczyło.

Podstawą do obciążania oskarżonego kosztami procesu mimo umorzenia postępowania jest przyczynienie się oskarżonego do przedawnienia karalności. Przepis nie nakazuje, aby miało to znaczny lub istotny wpływ na przedawnienie karalności. To, w jakim zakresie oskarżony przyczynił się do przedawnienia karalności oraz czy zakres ten pozwoli na obciążenie go kosztami procesu, powinno podlegać analizie sądu z uwzględnieniem całości okoliczności mających wpływ na przedawnienie. Ponadto im, w większym zakresie oskarżony przyczynił się do przedawnienia, to w tym większym zakresie sąd będzie miał podstawę do obciążenia oskarżonego kosztami. Jeżeli omawiane zachowanie oskarżonego miało istotny wpływ na przedawnienie, wówczas będzie to stanowiło podstawę także do obciążenia oskarżonego kosztami procesu w całości.

W omawianym przypadku. Sąd nie dopatrył się podstaw aby twierdzić, że obwiniona przyczyniła się do przedawnienia sprawy.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.

